

Bilag.*Til Finansministeren.*

Undertegnede Udvalg, der er nedsat i Henhold til Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lømpelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, Handlende og Fiskere m. fl., jfr. Lov Nr. 102 af 15. Marts 1939 og Lovbekendtgørelse Nr. 188 af 15. April 1939, tillader sig herved i Anledning af Lovens Gyldighedsperiodes Udløb ved Udgangen af 1940 at fremkomme med følgende Indstilling til det høje Finansministerium:

Ved Lovens Forlængelse i 1939 for en Periode af 2 Aar forventede man, at man derefter vilde kunne skride til en Afvikling af Loven. I et orienterende Møde, som nærværende Udvalg har afholdt i afvigte Efteraar med Repræsentanter for samtlige sønderjyske Akkordudvalg var man imidlertid fra alle Sider enig om, at det under de nuværende Forhold vilde være meget betænkeligt at afvikle denne Lov, om hvis heldige Virkninger for det sønderjyske Erhvervsliv der var Enighed, og man henstillede eenstemmigt, at Loven forlænges for et passende, ikke for kort Aaremaal.

Samtidig drøftede man forskellige Forslag til Ændringer i Loven eller den Praksis, der følges ved dens Administration, Forslag der tildels har været fremme ogsaa tidligere, naar Loven har været til Revision. Herom bemærkes nærmere følgende:

1. Man ønskede, at der blev givet en videregaaende Adgang end hidtil for Ejere, der har erhvervet deres Ejendom efter 1934, til at opnaa Rentelettelse i Henhold til Loven, eventuelt paa Betingelse af, at de forpligter sig til at betale Afdrag paa Gælden svarende til Rentelempelsen eller en vis, forholdsvis ret høj Afdragsprocent, og forudsat, at Ejendommen er erhvervet en vis Tid før den nye Lovs Ikrafttræden, f. Eks. 1. April 1940. Ved Familieoverdragelser skulde gives samme Rente- og Afdragslettelser som hidtil.

Nærværende Udvalg kan for sit Vedkommende tiltræde dette Forslag, der ikke behøver at give sig Udtryk i en Ændring i selve Loven, idet Udvalget, hvis Finansministeren er enig deri, og eventuelt giver Tilsagn derom ved Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen, vil kunne ændre sin Praksis i Overensstemmelse med Forslaget, idet det formentlig maa ligge indenfor den Udvalget ved Lovens § 5, Stk. 6, givne Bemyndigelse at gøre Bevilling af Lømpelserne til den nye Ejer betinget af en vis Afdragsyndelse. Man foreslaar, at den ændrede Praksis skulde gaa ud paa, at Ejere, der har erhvervet en tidligere rentelettet Ejendom inden den 1. April 1940, kan faa bevilget Rentelettelse for den Periode, for hvilken Loven forlænges, paa Betingelse af, at de afdrager Gælden med mindst 2½ pCt. og højst 3½ pCt. halvaarlig af den rentelettete Del af Gælden, som har Sikkerhed efter 85 pCt. af Panteværdien.

2. Paa Mødet drøftede man yderligere Muligheden af at rykke Tidspunktet for Gældsopgørelserne frem. En Konsekvens heraf maatte det være, at ogsaa Ejendomsværdierne, der hidtil er fastsat paa Grundlag af Vurderingen i 1932, blev ført à jour. En Ændring af Praksis i Overensstemmelse hermed vilde næppe være i Overensstemmelse med Lovens Forudsætninger, idet Hensigten med Loven formentlig var begrænset til at indrømme Lømpelser i den paa det daværende Tidspunkt paa de sønderjyske Ejendomme hvilende Gæld af særlig Art.

3. Der blev paa Mødet ogsaa rejst Spørgsmaal om Rentelettelse af Saneringslaan. Her over for blev det gjort gældende, at det i Betragtning af, at Gældssaneringsloven gælder for hele Landet, næppe vilde være gennemførligt at lade Saneringslaanene i Sønderjylland faa en saadan Særstilling, der ogsaa kunde tænkes at afføde Konsekvenser med Hensyn til Husmandsmaan, hvoraf der svares konjunkturbestemt Rente.